

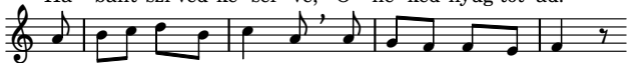
Hagyjad az Úr Istenre te minden útadat

Gerhardt Pál, 1607–1676

Gesius B., 1603

1. HAGY-JAD az Úr Is - ten - re Te min - den ú - ta - dat,
Ha bánt szí - ved ke - ser - ve, Ő né - ked nyug - tot ad.

Ki az e - get hor - doz - za, Osz - lat fel - hőt, sze - let,

Nap - ját rád is fel - hoz - za, A - tyád ő, áld, sze - ret.

2. AZ ÚRRA bízzad dolgod: Könnyebbül a teher, ∴: Ezer baj közt is boldog, Aki nem csügged el. Minek a gond, a bánat? Mit gyötröd lelkedet? Az Istent kérjed, várjad, S megnyered ügyedet.

3. A TE irgalmasságod Van rajtam, Istenem, ∴: Te jól tudod, jól látod, Hogy mi használ nekem. Sorsomat úgy intézed, Amint te akarsz; Bölcs a te végezésed, Ha áld, ha sújt karod.

4. ÚTAD van számtalan sok, Uram, és eszközöd; ∴: Reánk is szent áldásod Bőséggel öntözöd. Művednek akadály, Szünetje nincs soha; Úgy téssz, amint kívánja Gyermeked java.

5. BÍZZÁL, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond? ∴: Él még, ki annyi vészek Torkából már kivont. Bajaidból kiment ő, Szűnnek keserveid; Rád még a jó Teremtő Vig napot is derít.

6. Ő BENNE vesd halálig Jó reménységedet: ∴: Ő biztos révbe szállít A bajból tégedet. Bár késik a segítség És nem találsz vigaszt: Eloszlik gond és kétség Előbb, mint véled azt.

7. Ő MEGCSELEKSZI végre Velünk azt, ami jó; ∴: Ösvényünk erőssége Te vagy, Mindenható! Bár nehéz földi pályánk, Könny lepi és tövis, De örök pálya vár ránk: Útunk a mennybe visz.